

Nr 544

Av herrar **Kellgren** och **Antonsson**, *angående reglerna för avskrivning å anläggningar till motverkande av vattenförorening.*

Föroreningen av våra sjöar och vattendrag ökar trots skärpningar av vattenlagen och den statliga vattenvårdsorganisationen. Vattenlagen är nyligen reviderad i de avsnitt som rör vattenförorening, och vattenvårdsmyndigheterna har tillförts större resurser, varför man har anledning söka orsaken till eftersläpningen på vattenvårdsområdet i andra faktorer.

En kan vara svårigheten att i de enskilda fallen hitta de rätta lösningarna för saneringen, men viktigast och utslagsgivande är i sista hand de ekonomiska frågorna.

Kostnaden enbart för önskvärda kommunala reningsverk uppskattades enligt vattenvårdskommitténs betänkande till ca en miljard kr. Hur stor investering som behövdes på den industriella sidan hade man ingen siffra på, men åtskilliga hundratal miljoner fordras säkert.

De kommunala investeringarna på vattenvårdsområdet bekostas med skattemedel och till en del med statliga bidrag. Genom lagen om allmänna vatten- och avloppsanläggningar av 1955 har kommunerna dessutom möjlighet att helt eller delvis täcka kostnaderna för avloppsnät och reningsverk med avgifter, en utväg som i allt större utsträckning utnyttjas av våra städer.

Industriens och andra företags åtgärder mot vattenförorening, som i många fall är väl så viktiga som de kommunala, måste emellertid betalas med vanliga investeringsmedel i konkurrens med produktiva investeringar. I nuvarande investeringsläge drabbar de ofta dyrbara byggnationerna företagen kännbart genom lång avskrivningstid.

Åtgärder mot vattenförorening är ett angeläget allmänt intresse, och saneringstakten måste vara så hög att vi inom rimlig tid får en förbättring och inte håller oss kvar på samma smutsnivå. Investeringarna är så stora att de måste spridas över en viss tidrymd, vilket naturligtvis även ur planeringssynpunkt är nödvändigt. Industrien och näringslivet i övrigt behöver dock något som stimulerar deras saneringsarbete och gör investeringar i vattenvårdande syfte attraktiva framför andra investeringar.

Vi får därför föreslå att anordningar av olika slag inom industrien och motsvarande näringsområden till motverkande av vattenförorening, vilka statens vatteninspektion bedömer nödvändiga, i avskrivningshänseende jämföras med maskiner och sålunda kan avskrivas enligt 30 %-regeln.

Med hänvisning till ovanstående föreslås,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa om liberalisering av avskrivningsreglerna inom näringslivet för anordningar till motverkande av vattenförorening.

Stockholm den 26 januari 1961

Nils Kellgren

Johannes Antonsson